

Kinderen van twee culturen

Onderstaand treft u het interview genaamd "Kinderen van twee culturen" dat gemaakt is door Wegener Media voor publicatie in hun regionale dagbladen.

De kinderen van Turkse gastarbeiders hebben een slecht imago. Özden Karababa, zelf sinds vier en een half jaar in Nederland woonachtig, probeert de negatieve beeldvorming met fotografie te nuanceren. "Turken achter de dijken" heet haar fotoproject.

Het lijkt misschien wel de laatste plek voor een zomerse romance. De islamitische republiek Iran. Özden Karababa (39) was er met haar rugzak voor haar passie: fotografie. Op het Koningsplein in Isfahan ontmoette ze haar man. Beiden hadden hun statiefjes opgezet voor een van de monumentale moskeeën. Zij voor haar reisreportage, hij voor zijn hobby. Hij was het perfecte kiekje: een oerhollandse leraar uit Amsterdam. Ze raakten aan de praat, werden verliefd en trouwden. Eind 2007 kwam ze naar Nederland.

Dit jaar vieren Nederland en Turkije het vierhonderdjarig bestaan van de betrekkingen, die begonnen met de eerste handelsverdragen. Veel recenter is de komst van de gastarbeiders die nu zo'n drie generaties in Nederland wonen. Karababa brengt de tweede generatie en hun tweestrijd in beeld. „Vaak wordt gezegd dat die generatie tussen wal en schip valt. Ze voelt zich thuis in Nederland, maar zal zichzelf nooit Nederlander noemen. Aan de andere kant worden ze in Turkije ook als vreemden gezien.”

Karababa nam dat gegeven niet voor lief. Ze ging op zoek naar succesvolle Turkse Nederlanders. De mensen die zij sprak lijken dan ook de gulden middenweg gevonden te hebben: „Ze noemen zichzelf 100 procent Turks noch Nederlands, maar ervaren dat niet als een nadeel. Ze voelen zich hier thuis en zien het als een voordeel in twee culturen opgegroeid te zijn.” Haar project belicht de succesverhalen. Maar in haar vriendenkring kwamen aanvankelijk alleen maar Nederlanders voor. Hoe heeft ze die succesvolle Turken dan gevonden? Zoals dat tegenwoordig gaat: via Google. En sociale media zoals LinkedIn en Facebook brachten haar een heel eind. Advocaten, artsen, ondernemers en artiesten doen inmiddels mee.

Zoals Atilla Aytakin. Hij is CEO van Triodor software en sprak drie jaar geleden nog met de Amerikaanse president Barack Obama over succesvol ondernemen in Nederland. De Turkse gemeenschap in Nederland is naar buiten toe gesloten. Er heersen sterke familiebanden. Maar volgens Karababa vormde dat voor de mensen die zij fotografeerde geen belemmering. Integendeel.

Ze voelden zich juist enorm gesteund. „Het zijn misschien traditionele gezinnen waar ze in opgroeiden, maar de ouders hebben hen altijd aangemoedigd naar school te gaan. En vooral door te leren.”

Status wordt in Turkije ontleend aan een diploma. Hoe hoger, hoe beter. Dat geldt net zo goed voor de generaties in Nederland. „Stuk voor stuk zijn het winnaars. Hen wil ik in beeld brengen.”

Is zij al een echte kaaskop? „Nee, maar ik voel me hier wel thuis. Nederlanders zijn heel erg hartelijk, maar nuchter in de omgang. In Turkije zouden we na vijf minuten vrienden zijn”, lacht ze.

Haar familie en vrienden liet ze achter in Istanbul. Ze heeft gekozen voor Nederland. „Maar ik mis Istanbul wel.”

Atila Aytekin: 'Met klagen schiet je niets op'

Atila Aytekin (43), CEO van softwareontwikkelaar Triodor, werd groot door vallen en opstaan. Zijn eerste ICT-bedrijf ging failliet in 2001. Aytekin is er nuchter onder gebleven: „Je kunt in een hoekje gaan zitten huilen en klagen dat de hele wereld tegen je is. Maar daar schiet je niks mee op.” Het succes van zijn huidige bedrijf heeft hij ook grotendeels te danken aan die tegenslag. Zijn technologiebedrijf Triodor bouwt onder andere websites en ontwikkelt software voor andere grote bedrijven.

Hij is ook oprichter van de *'Dutch Dream Foundation'*.

Een stichting die nieuwe ondernemers begeleidt. Zijn motto: **Durf te dromen.**

In zijn boek *Atila's Dutch Dream* schrijft Aytekin over ondernemerschap op het raakvlak van twee culturen. Hij is geboren in Istanbul, maar groeide op met zijn ouders in Zutphen. Het hoofdingrediënt om het ver te schoppen: ambitie en lef. „

Het is een misvatting te denken dat Turken een bedrijf beginnen alleen omdat ze nergens worden aangenomen. Het gaat vaak om erg gepassioneerde mensen.”

Volgens Aytekin durven de meeste bedrijven in Nederland juist geen risico meer te nemen: „Het zit in onze cultuur. We willen behouden wat we hebben opgebouwd aan kapitaal en rijkdom. Voor spannende dingen zijn we niet meer te porren.” Terwijl volgens hem goed ondernemerschap juist topsport is.

De fototentoonstelling 'Turken achter de dijken' is van juli tot en met augustus in de Rabobank expositieruimte op de Dam in Amsterdam te zien. Daarna verhuist de expositie naar het Turks consulaat in Leiden, waar die in september en oktober te bekijken is. De opening is op 2 juli van 19.00 tot 21.00 uur bij de Rabobank Amsterdam op de Dam.

Özden Karababa, fotografe

Alexander Wielemaker, schrijver